

14078

Erk.: 2013 NOV. 07
Érk. módja: postán / gyűjtőúton / személyesen / faxon / e-mailen

Feladvány: P 2013/2012
Kérelmező: dr. Kerekes Andrea ügyvéd (1066)

A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság (Budapest, Oktogon 3., levelezési cím: 1601 Budapest, Pf. 133.) által képviselt

I. rendű és II. rendű felpereseknek – a dr. Pesei Zsolt ügyvéd (2400 Dunaújváros, Móra F. u. 34.) által képviselt **Perlustro Ingatlanforgalmazó Kft.** (2315 Szigethalom, Mű út 222.) alperes ellen **végrehajtás megszüntetése** iránt a Váci Járásbíróság előtt folyamatba tett perében a Vácon, 2013. március hó 27. napján 5.P.20.184/2012/27. sorszám alatt meghozott ítélete ellen az alperes 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

30

ÍTÉLETET:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kotelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként **55.000.-** (ötvenotezer) - **55.000.-** (ötvenotezer) forint másodfokú részperkoltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a **K&H Bank Részvénytársaság** alperesi jogelőd az I-II. rendű felperesek, mint egyetemleges adóstársak részére 4 millió forint finanszírozási összegnek megfelelő 28.009.- CHF összegű személyi hitelt nyújtott a 2004. október 8-ai kölcsonszerződés alapján 240 hónap futamidőre, 2024. október 8-ai végso lejáratával. A kölcsön folyósítása a folyósítás napján érvényes, a bank által hivatalosan közzétett devizavételi árfolyam alapulvételével történt. A kölcsonszerződés 1. pontja tartalmazza a szerződéskezési díjat, azt, hogy a kölcsön ügyleti kamata, kezelési költsége, késedelmi kamata változó mértéku, továbbá az első törlesztés esedékességének időpontját, annak számítási módját, valamint azt, hogy az egyes törlesztőrészeket a bank által közzétett, az esedékesség napján érvényes devizaeladási árfolyam alapján állapítják meg. Rögzíti a teljes hiteldíjmutató mértékét.

Az ügyleti kamat, a költségek, a díjak a teljes hiteldíjmutató szabályait a szerződés 4. és 5. pontja tartalmazzák. A 6. pont a törlesztésre vonatkozó szabályokról rendelkezik. A 13. pont az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatásokat tartalmaz.

Az I. rendű felperes a tulajdonában álló ingatlan felújítása, bővítése céljából vette fel a hitelt.

A szerződő felek a kölcsön biztosítására a váci 2767/A/29 helyrajzi számú ingatlanra jelzálogjogot alapítottak, továbbá opciós szerződést is kötöttek.

Az I-II. rendű felperesek az elobbi kölcsön és jelzálogjog szerződésben vállalt kötelezettségeiket dr. Kautz Anna Mária közjegyző előtt 1429/450/2004. számú közjegyzői okiratba foglalt kötelezettségvállaló nyilatkozatban megerősítették.

Az I. rendű felperes 2010. január táján állását elveszítette, emiatt a hitel torlesztésével késedelembe esett, a bank ezért a szerződést felmondta.

A bank a felperesekkel szemben fennálló követelését 2010. június 16-án a Erium Capital Pénzügyi Szolgáltató Zrt.-re engedményezte, utóbbi cég ugyanezen a napon a követelést tovább engedményezte a Gifház Ingatlanhasznosító és Szolgáltató Kft.-re.

Dr. Kautz Anna Mária kozjegyző a kötelezettségvállaló nyilatkozatot tartalmazó kozokiratot 2010. július 23-án a Gifház Kft. kérelmére végrehajtási záradékkal látta el az I. rendű felperessel szemben 14029/Ü/441/2010/1/2., a II. rendű felperessel szemben 14029/Ü/442/2010/1/2. számon 22.037,75 CHF toke, 696,6.-CHF ügyleti kamat, 12,37.-CHF késedelmi kamat, 110,1.-CHF kezelési költség, továbbá a toketartozás után évi 6,5% ügyleti karnat, a teljes, 22.856,82.-CHF lejárt tartozás után évi 2,8% késedelmi kamat erejéig.

A végrehajtás Váradi Zoltán önálló bírósági végrehajtó előtt van folyamatban az I. rendű felperessel szemben 5.V.157912010., a II. rendű felperessel szemben 5.V.157812010. számon.

A Gifház Kft. a felperesekkel szemben fennálló követelését 2011. április 11-én az alperesre engedményezte. A Váci Városi Bíróság a jogutódlást mindkét végrehajtási eljárásban megállapította.

A felperessel szembeni végrehajtási eljárásokban a végrehajtási költségek összege megtérült.

A felperesek keresetükben a végrehajtás megszüntetését és az alperes perkoltségben történő marasztalását kérték.

Keresetük indokolásában hivatkoztak arra, hogy a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre.

Álláspontjuk szerint a kölcsonszerződés nem jött létre, mert a felek a devizaárfolyamban, mint a szerződés lényeges elemében nem állapodtak meg, azt a bank maga határozta meg. A szerződés nyilvánvalóan jó erkolcsbe ütkozó, mert az árfolyamot a bank maga határozta meg, továbbá azért is, mert az árfolyamkockázatot egyedül az ügyfelekre, a felperesekre terhelte. Az árfolyamváltásból eredő kockázat fogyasztóra való áttelepítése biztosítási szerződést leplez. A kölcsön uzsorás, továbbá eleve lehetetlen szolgáltatásra irányul, és a bank számára már a szerződésötés pillanatában nyilvánvaló volt, hogy a fogyasztók nem voltak képesek a teljesítésre.

A szerződés az 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 213.§ (1) bekezdés a), b), c), d) pontjaiba ütközük, semmis. A szerződés nem tartalmazza, a teljes hiteldíjmutatóban nem szerepel az árfolyamrés, amely szükségképpeni költség. Az árfolyam-emelkedést maga a bank generálta, ennek hatásairól megfelelő tájékoztatást nem nyújtott. Az ügyfél számára nem tunt ki, hogy a hitelt nagyobb ráfordítással kell visszafizetnie. A kamatteher változását az egész futamidőre nem mutatta be.

A Hpt.210.§ (1) bekezdése szerinti írásbeliség sérült, a kölcsön összegét, a devizaárfolyamot írásban nem határozta meg, annak forintbeli ellenértéke változó lehetett. A bankot megillette az egyoldalú szerződésmódosítás joga anélkül, hogy a szerződés konkrét oklistát tartalmazna. Egyoldalú szerződésmódosítás esetére a felperesek részére egyoldalú felmondási jogot kellett volna

biztosítani. A szerződésbe foglalt egyoldalú szerződésmódosítási lehetőség elégtelen, nem felel meg a Hpt.213.§ (1) bekezdés d) pontjában írtaknak, ezért tisztességtelen szerződési kikötésnek minősül.

A szerződés valamennyi rendelkezése általános szerződési feltételnek minősül, amelyeket a felperesekkel, mint fogyasztókkal egyedileg nem tárgyaltak meg.

A szerződés a Ptk.207.5 (6) bekezdése alapján színlelt, emiatt **sem**mis, mert tozsdei forex trade ügyletet leplez, az ilyen szerződés jogszabály megkerülésével kötöttnek is minősül. A bank megsértette a Ptk.5.§ (2) bekezdés szerinti joggal való visszaélés tilalmát. A szerződés a forex trade jellege miatt jogszabály megkerülésével kötött szerződés, jó erkölcsbe ütköző is. A kockázatok kizárólag felperesekre telepítése tisztességtelen szerződéses feltétel.

Az opció kikötése jogellenes volt. Álláspontja szerint nem kölcsonszerződés, hanem egy más ügylet jött létre, mert nem ugyanabból ugyanannyit kellett visszaadni, hiszen a kapott forint összeget CHF-ban kellett visszafizetni.

Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perkoltságból való marasztalását kérte.

Elsodlegesen – fogyasztói szerződésről lévén szó – hatáskori kifogást terjesztett elő. Álláspontja szerint a végrehajtás megszüntetése iránti perben a szerződés érvénytelensége nem vizsgálható, mert ebben a tárgyban az ítélet rendelkező részében kell határozni.

A szerződés érvénytelenségét a szerződés megkötésekor hatályban volt jogszabályi rendelkezések szerint kell elbírálni. A perbeli szerződés mindenben megfelel a megkötése idején hatályban volt jogszabályoknak. A szerződés tartalmazza a lényeges szerződési elemeket, a teljes hiteldíjmutatót is az akkor hatályos 41/1997.(III.5.) Korm. rendelet tartalmának megfelelően. A szerződésmódosítás alapjául szolgáló körülmények szerepelnek a szerződésben.

A kölcsonszerződés nem leplez forex tozsdeügyletet. A felek minden lényeges szerződéses elemet írásba foglaltak, sőt azt utóbb a felperesek közjegyzői okiratban tartozáselismerő nyilatkozatban megerősítették.

A szerződésnek nincs olyan szerződési feltétele, amely tisztességtelen lenne, hiszen a szerződés elemeit jogszabály határozza meg. A szerződés a jóhiszeműség és tisztesség követelményeit nem sérti, és joggal való visszaélést **sem** valósít meg.

Az árfolyarnváltások elonyeiból kezdetben az ügyfelek is részesedtek. A perbeli esetben 20.-Ft/CHF volt csak az árfolyam növekedés. A szerződés emiatt nem jó erkölcsbe ütköző, és nem tisztességtelen. Amennyiben van tisztességtelen szerződési feltétel, az csak a szerződés részleges érvénytelenségét eredményezi. Erre az esetre a végrehajtási ügyérték 150.000.-Ft-tal csökkentett összegével megegyező mértékre a végrehajtás korlátozását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a dr. Kautz Anna Mária közjegyző által 14029/Ü/441/2010/1/2. számon I. rendű felperessel szemben kiállított végrehajtási záradékkal elrendelt és Váradi Zoltán önálló bírósági végrehajtó által 5.V.1579/2010. szám alatt folytatott, valamint ugyancsak dr. Kautz Anna Mária közjegyző által 1429/Ü/442/2010/1/2. számon II. rendű felperessel szemben kiállított végrehajtási záradékkal elrendelt és Váradi Zoltán önálló bírósági végrehajtó által 5.V.1578/2010. szám alatt folytatott végrehajtást megszüntette. Kotelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen

meg a felpereseknek személyenként 110.565.-Ft perköltséget, továbbá külön felhívásra az államnak 348.250.-Ft eljárási illetéket.

Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felek a kölcsön összege, **annak** visszafizetése kérdésében megállapodtak. A szerződés a Ptk.205.5 (2) bekezdése szerint tartalmazza azokat a lényeges szerződéses elemeket, amelyek szükségesek a Ptk.523.§ (1) bekezdésében meghatározott kölcsönszerződés létrejöttéhez. A szerződéses szabadság **elvé** alapján lehetőségük volt a feleknek arra, hogy a közöttük lévő elszámolás alapját képező pénznemet illetően az elszámolás során alkalmazott **árfolyamokat** egyik, vagy másik fél által **kimunkált** értékhez kössék. A felperesek maguk sem ellenezték az éveken keresztül történő törlesztések időszakában **az** alkalmazott számítási módot, azt a teljesítésre tekintettel maguk sem tekintették a szerződés létrejöttére kiható lényeges tartalmi elemnek.

A felperesek pénzoszeget kaptak, pénzoszeget kellett visszafizetniük a pénzhasználat ellenértékének megfizetése mellett. A megkötött szerződés tehát kölcsönszerződés volt. Az ügylet kölcsön jellegén az sem változtat, hogy a kölcsönösszeget devizában tartják nyilván, de forintban folyósítják, illetve törlesztik.

A közokiratba foglalt perbeli kölcsönszerződés a Ptk.685.§ e) pontja értelmében fogyasztói szerződésnek minősül, a felperesek pedig a d) pont alapján fogyasztók.

Az alperes hatáskori kifogásával kapcsolatban kifejtette, hogy a Pp.23.§ (1) bekezdés g) pontjában írt hatáskori szabályt csak **perre** vonatkozóan lehet alkalmazni, a pert pedig a hatáskor szempontjából a felperes keresete alapján kell minősíteni. Nincs olyan hatáskori szabály, amely a hatáskort a védekezés bármely formájához állapítaná meg, így a kifogásoknak a hatáskor kihatásuk nincs. A végrehajtás megszüntetése iránti per a záradékkal ellátott okirattal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás esetén speciális abból a szempontból, hogy a felperesek, mint adósok a végrehajtást kéro követelésével szemben valamennyi kifogásukat felhozhatják, így hivatkozhatnak arra, hogy a szerződés nem jött létre, **az** érvénytelen, illetve **arra**, hogy valamely szerződéses kikötés tisztességtelen.

A szerződés uzsorás jellege nem állapítható meg tekintettel **arra**, hogy maga az I. rendű felperes adta elő, hogy ingatlan felújítása, bővítése céljára vette **fel** a hitelt. A felperesek maguk sem hivatkoztak **szorult** helyzetükre, amelyet az alperesi jogelőd kihasznált volna, erre tekintettel az uzsora konjunktív feltétele közül a **szubjektív** elem, a másik fél kihasználása hiányzik.

A forex trade ügylet devizapiacra realizálódik akként, hogy a piacon jelenlévő eladók és vevők egyik nemzet devizájának a másik nemzet devizájára történő átváltásával kívánnak anyagi haszont **szert tenni**, tehát a piaci szereplők az árfolyamok közötti különbségekre és ezen keresztül elérhető nyereségre spekulálnak. Pusztán az, hogy a perbeli kölcsöntartozást devizában tartják nyilván, és az elszámolás ezen pénznemben történik, nem jelent forex trade ügyletet, még abban **az** esetben sem, ha az adósok a havi törlesztőrészlet kiegyenlítéséhez devizát vásárolnak a hitelezőtől, hiszen a bank által közölt eladási árfolyamon történik a deviza átváltása. A vevő felperesek szándéka nem haszonszerzés, hanem a törlesztőrészletek megfizetése volt.

A Ptk.227.§ (2) bekezdése értelmében lehetetlen szolgáltatásról akkor beszélünk, ha a szolgáltatás a szerződéskötés időpontjában objektíve lehetetlen. A felperesek a kölcsön visszafizetését időszakonként visszatérően, részletekben vállalták. Ez a szerződés megkötésekor nem volt

lehetetlen, hiszen a felperesek utóbb éveken keresztül szerződészerűen teljesítettek.

A kölcsön torlesztőrészleteinek teljesítése akkor maradt abba, amikor az I. rendű felperes elveszítette az állását, ezzel a rendszeres bevételi forrását. A teljesítés tehát az I. rendű felperes szubjektív körülményeiben bekövetkezett változás folytán vált számára lehetetlenné. A szerződés tehát nem irányult lehetetlen szolgáltatásra, ezen az alapon nem semmis.

A felperesek hivatkoztak a teljesítés lehetetlenülésére is. Ez azonban a szerződéshez képest korébe tartozik, és a szerződés érvényességét nem befolyásolja, az érvénytelenségre alapított keresetet nem alapozhatja meg.

A Ptk.200.§ (2) bekezdése alapján a szerződés semmisége – mert az jó erkölcsbe ütközik – nem volt megállapítható. A 2004. október havi BÉT elemzés nem volt alkalmas annak bizonyítására, hogy a bank az ügylet megkötésekor előre tudott arról, hogy milyen mértékű haszonra fog szert tenni, és hogy onkéntyenesen novelték volna a CHF árfolyamát. A szerződés megkötése időpontjában a társadalom egészének általános értékrendjével nem volt ütköző ilyen szerződések megkötése, hiszen a devizaárfolyamok változásában rejlo kockázatok mellett alacsonyabb kamatot kínáltak, és hosszú időn át kedvezőbb feltételek mellett voltak az ilyen jellegű kölcsönök torlesztthetőek a hasonló forint alapú kölcsönökhöz képest. Onrnagában az árfolyamkockázat ügyfélre történő áthárítása a szerződés jó erkölcsbe ütközését nem vonja maga után, legfeljebb tisztességtelen szerződéses kikötés lehet, és részleges érvénytelenség a jogkövetkezménye.

A prudens mukodés a pénzintézet saját biztonságcs mukodésének fenntartását szolgálja. Alaptalan az a felperesi hivatkozás, hogy a pénzintézet a kölcsön nyújtásának semmilyen kockázatát nem telepítheti át az ügyfélre. A pénzintézet az általa nyújtott hitel ellenszolgáltatásaként nem csak az ügyleti kamatot, költséget, hiteldíjat számíthatja fel, hanem kalkulálhatja az ügylet mögötti tranzakciók, így a devizafedezeti ügyletekkel a pénzügyi szakrna szempontjából indokoltan felmerülő költségeket, kiadásokat és az üzleti hasznát. A kockázat áthelyezése miatt az ügylet nem minosül biztosítási szerződésnek sem. Amennyiben a szerződés szerint a tisztesség követelményét meghaladó mértékű kockázat hárul az ügyfélre, a szerződéses kikötés tisztességtelensége vizsgálható. Egy, vagy több kikötés tisztességtelensége nem eredményezi az egész szerződés jó erkölcsbe ütközését.

A Ptk.4.§ (1) és 5.5 (2) bekezdésére hivatkozás alapjául szolgáló tényeket, alperesi magatartást a felperesek nem adtak elo, ezért e felperesi hivatkozás érdemben nem volt vizsgálható.

A Hpt.13.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a szerződés nem semmis, mert tartalmazza a szerződés tárgyát: a kölcsön összegét, meghatározza a folyósítási összeg számításának módját.

A kölcsön tartalmazza ugyan a teljes hiteldíjmutató induló mértékét és azt, hogy ennek számítása az akkor hatályban volt 41/1997.(III.5.) Korm. rendelet 5. számú melléklete alapján történik. A kölcsönszerződésből az azonban nem derül ki, hogy a teljes hiteldíjmutató számítása során konkrétan milyen költségeket vett figyelembe az alperesi jogelőd, így az sem, hogy a deviza vétele és eladása közötti különbözetből az árfolyamrészből a költségeket magában foglalja-e vagy sem.

A Hpt.212.§ (1) bekezdése szerint a kölcsönszerződés kotelezo tartalmi eleme a külön jogszabály alapján megállapított teljes hiteldíjmutató. Ennek (2) bekezdés szerinti fogalma: az a belső

kamatláb, amely mellett az ügyfél által visszafizetendő toke és teljes hiteldíj egyenlo az ügyfél által a folyósításkor a **pénzügyi** intézménynek fizetett költségekkel csökkentett hitelösszeggel. A teljes hiteldíjon pedig a fogyasztó által a kölcsonért fizetendő teljes terhelés értendo, amely tartalmazza a kamatot, a folyósítási jutalékot és minden egyéb, a kölcson felhasználásával fizetendő költséget.

A THM célja, hogy a fogyasztó megfelelo tájékoztatást kapjon, és ez alapján a különbozo pénzügyintézetek ajánlatait össze tudja hasonlítani. A THM-nek az ügylet tényleges terheit kell tartalmaznia százalékos formában. **Az** árfolyamrés költségnek minosül, amelyet a THM-nek tartalmaznia kell a Hpt.212.§-a alapján.

A Hpt.213.§ (1) bekezdés c) pontja szerint a teljes hiteldíjmutató számítása során esetleg figyelembe nem vett költségeket is tartalmaznia kell a fogyasztói kölcsonszerződésnek százalékos formában. A fogyasztó ugyanis csak e költségek teljes feltüntetése mellett, ezek ismeretében dontheti el, hogy a hitel terheit vállalni tudja-e. A perbeli kölcsonszerződés az árfolyamrésre utalást nem tartalmaz, az alperes sem tett olyan tényállítást, hogy az árfolyamrés a teljes hiteldíj számításánál figyelembe vette volna. **Ennek** hiánya esetén a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdése szerint semmis.

A végrehajtás alapjául szolgáló szerződés érvényesen nem jott létre, erre tekintettel a végrehajtás megszüntetésnek volt helye.

A szerződés érvényessége megdolt, ezért az elsőfokú bíróság a további felperesi kifogásokat, az egyes szerződési feltételek tisztességtelenségét nem vizsgálta, mert **ennek** már az érdemi döntés szempontjából jelentősége nem volt. **A további bizonyítást is mellozte.**

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, elsodlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan hatályon kívül helyezést kért a felperesek perköltségben marasztalása mellett.

Fellebbezése indokolásában hivatkozott arra, hogy az árfolyamrés fogalma kizárólag tárgynapon belüli devizaforgalom esetén értelmezhető. Ha eltéro napi vételi és eladási árfolyamokat veszünk figyelembe (mint például a folyósítási és torlesztési árfolyam), úgy az árfolyamrés nem értelmezhető, az beolvad az árfolyamváltozás fogalmába, illetve összegébe. A felperes, keresete tartalma szerint, árfolyamváltozásra hivatkozott. Az elsőfokú ítélet az árfolyamváltozás és az árfolyamrés fogalmát összekeverte.

Jogszabálysérto az elsőfokú ítélet, mert nem vette figyelembe a **Kúria** egységes gyakorlatát, amely a 412012. számú gazdasági elvi határozatban jelent meg. E szerint az árfolyamváltozás becslése nem kotelezo tartalmi eleme a hitell kölcsonszerzodéseknek. A Hpt.213.§ (1) bekezdés b) pontja szerint erre vonatkozó konkrét becslést nem kell a szerződésnek tartalmaznia, továbbá azt sem, hogy a futamido végéig az árfolyamkockázat hogyan alakul. Jogszabály nem tiltotta a kirovó és lerovó pénznem különbozoségét.

A Fovárosi Ítélotábla következetes gyakorlat szerint abban az esetben, ha az eltéro napi eladási, vételi árfolyamok között is megállapítható lenne az árfolyamrés – az árfolyamrés költségnek nem tekintheto. Ítéleteiben kimondja, hogy a Hpt. az árfolyamrésrol nem rendelkezik, idézett rendelkezése is kizárólag a költség, tehát készkiadás jellegu elemeknek a feltüntetését írja elo. Az árfolyamrés költségnek nem minosítheto. A szerződés az Ítélotáblai „rendelkezések” értelmében is

rendelkezik a Hpt.213.§ (1) bekezdés b) pontjában írt tartalmi elemekkel, nem minősül semmisnek.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes másodfokú perkoltségben történő marasztalására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, a bizonyítékok okszerű mérlegelése útján helyes érdemi döntést hozott. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kifejtett indokokkal mindenben teljes egészében egyetért.

Az alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet azon rendelkezése ellen irányul, amely szerint a perbeli kölcsönszerződés nem tartalmazza az árfolyamrést, és emiatt a szerződés semmis. A másodfokú bíróság a fellebbezést a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálja el.

A felperesek keresetükben hivatkoztak arra, hogy a végrehajtás alapjául szolgáló kölcsönszerződés nem tartalmazza az árfolyamrést, e kereseti kérelmük indokolása szerint árfolyamrészben a deviza középárfolyamától, eladás és vétel esetén történő eltérést értették (kereset 5. oldal 3. pont). Nem alapos tehát az alperesi hivatkozás, hogy maga a felperesi kereset is összemosza az árfolyamrész és az árfolyamváltozás fogalmát, illetve a felperes tulajdonképpen árfolyamváltozásra gondolt.

Az árfolyamrész azt fejezi ki, hogy az adott deviza vételi és eladási árfolyama az adott időpontban hány százalékban tér el az adott deviza középárfolyamától.

A perbeli szerződés rendelkezései szerint megállapítható, hogy az ugyanazon időpontban érvényesülő eladási és vételi árfolyam kizárólag a THM számításakor jelent meg, értékelődött. A kölcsön folyósításakor csak a vételi árfolyamnak, a törlesztéskor csak az eladási árfolyamnak volt jelentősége. A perbeli jogkérdés eldöntését azonban befolyásolja az a körülmény, hogy a vételi és eladási árfolyam képzésekor a pénzügyi intézmény milyen mértékben tér el saját deviza középárfolyamától.

A forint deviza árfolyamának változása a feleken kívül álló körülmény, ugyanakkor a vételi és eladási árfolyam közötti különbség a banki működéshez, a belső árképzéshez kapcsolódó fogalom. Az árfolyamrész a pénzügyi intézmény üzletpolitikája, üzleti érdekei és a kereslet-kínálati viszonyok függvényében határozza meg bizonyos százalékban.

A Hpt. keresettel és fellebbezéssel érintett rendelkezéseit e rendelkezések céljának megfelelően kell értelmezni az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakra is figyelemmel. A Hpt.213.§-ának célja egyértelműen a fogyasztók védelme. A fogyasztók ugyanis a kölcsönt nyújtó professzionális gazdasági szereplőkhöz képest információhátrányban vannak.

A költség fogalmát a perbeli szerződés megkötésének időpontjában jogszabály (a Ptk., a Hpt., a THM rendelet) egyértelműen nem határozta meg.

A szerződésben kötelező feltüntetni a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja szerint a teljes hiteldíjmutatót, továbbá a c) pont szerint a szerződéssel kapcsolatos összes költséget.

A Hpt.212.§ (2) bekezdése alapján a teljes hiteldíj, a kölcsönért fizetendő teljes terhelés minden

egyéb, a kölcsön felhasználásával kapcsolatosan fizetendő költség. E jogszabályhely nyelvtani értelmezése szerint a kölcsönért fizetendő terhelés alatt a kamatokat, jutalékokat (járulékokat) és az egyéb költségeket kell érteni, ez utóbbi körbe tartozik a vételi és eladási árfolyam közötti eltérés mértéke, az árfolyamrész is.

A perbeli kölcsönszerződés alapján a szerződéses konstrukció szerint a folyósításkor a deviza forintra, illetve a torlesztéskor a forint devizára történő átváltása történik, a felek ebben állapodtak meg. A konverzió a szerződés elválaszthatatlan része, e nélkül a kölcsönszerződés nem teljesíthető. A Hpt. 213. §-a fogyasztóvédelmi célú, a fogyasztó megfelelő informáltságát célzó rendelkezés, a költség e jogszabályhely szerinti fogalmát a fogyasztó szempontjából kell értelmezni. Ez azt jelenti, hogy ami a fogyasztó számára fizetési kötelezettséget, terhet jelent, az költség. Mindezekre tekintettel a vételi és eladási árfolyamok alkalmazásából eredő teher olyan költségnek minősül, amit a Hpt.213.§ (1) bekezdés c) pontja szerint a szerződésben fel kell tüntetni.

Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a Hpt.212. és 213.§ rendelkezéseit akként értelmezte, hogy az árfolyamrész olyan költség, amely a Hpt.213.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a kölcsönszerződés kötelező tartalmi eleme kell hogy legyen. A perbeli kölcsönszerződés pedig az árfolyamrész nem tartalmazza. A Hpt.213.§ (1) bekezdése alapján az árfolyamrész, mint költség hiánya okán a végrehajtandó okirat alapjául szolgáló kölcsönszerződés semmis. Helyesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a Pp.369.§ a) pontja alapján a végrehajtás megszüntetésének volt helye.

A fellebbezésben felhozottak nem voltak alkalmasak az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a felperesek részére másodfokú perkoltség fizetésére köteles, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.9 (5) és (6) bekezdései alapján nettó 80.000.-Ft + 21.600.-Ft ÁFA, bruttó 101.600.-Ft-ban állapította meg. Ennek alapján a felperesek személyenként 50.800.- 50.800.-Ft perkoltségre jogosultak.

Budapest, 2013. október hó 09. napján

dr. Reményi Éva sk.
torvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Rabb Zsuzsánna Mária sk.
torvényszéki bíró, eloadó

dr. Szabolcsi-Varga Krisztina sk.
torvényszéki bíró, szavazó

A kiadmány hitelezél:

Vargáné Vidra Annamária
torvényszéki tisztviselő

